

Kız ve Peri Geyik

Jane MEADOW

Kız ve Peri Geyik

Jane MEADOW

Mira, evinin arkasındaki ormanda dolaşmayı çok severdi. Her maceraya hazır, gök mavisi önlük elbisesini ve sarı yağmur çizmelerini giyerdi. Yaprak yeşili saç kurdelesini, patika boyunca zıplarken hoplardı. Hasır çantasında meşe palamutları ve parlak taşlar gibi hazineler biriktirirdi. Bugün orman daha da özel hissettiriyordu, sanki bir sır yalnızca onu bekliyordu.

Orman harikalarla doluydu. Güneş ışınları yaprakların arasından dans eder, kuşlar tatlı şarkılar söylerdi. Mira, bir sincabın fındık kemirmesini izlemek için durdu. Yosun ve çamın taze, toprak kokusunu içine çekti. Ela gözleri merakla parladı. Bugün büyüğü bir şey bulmayı, arkadaşlarına anlatabileceği bir şey bulmayı umuyordu.

Aniden ağacların arasında yumuşak bir ışık titredi. Mira sessizce yaklaştı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Karşısında, boynuzları sıcak turkuaz bir ışıkla parlayan bir geyik duruyordu! Krem beyazı tüylerinde soluk altın benekler vardı ve boynunu küçük beyaz çiçeklerden bir çelenk sarmıştı. Geyiğin koyu gözleri yumuşak ve nazikti. Mira'yı takip etmeye davet eder gibi başını eğdi.

Mira'nın kalbi hızlı çarpıyordu ama korku hissetmiyordu. "Merhaba, güzel geyik," diye fısıldadı. Peri geyik uzun kirpiklerini kırpıştırdı ve döndü; gümüş toynakları patıkada hafif ısıltılar bırakıyordu. Yavaşça yürüdü, Mira'nın yetişmesini bekledi. Mira çantasına sıkıca sarıldı ve onu takip etti. Bunun harika bir şeyin başlangıcı olduğunu biliyordu.

Ormanın derinliklerine doğru yürüdüler; uzun meşelerin ve Mira'nın dizlerini gıdıklayan eğrelti otlarının yanından geçtiler. Geyiğin parlayan boynuzları, dostça bir fener gibi yolu aydınlatıyordu. Mira küçük mantarları ve bir yuvadan izleyen bir tavşan ailesini fark etti. Hava serinledi ve ıslak toprak kokusu geldi. Kısa süre sonra suyun hafif, hüzünlü bir şırıltısını duydu.

Peri geyik küçük bir açıklığın kenarında durdu. Ortada bir orman pınarı vardı ama donuk ve gri görünüyordu. Düşmüş yapraklar ve dallar suyu tıkamıştı ve küçük gölcük sanki iç çekiyordu. Mira kaşlarını çattı. "Olamaz, pınar ışıltısını kaybetmiş!" dedi. Geyik başını salladı, turkuaz boynuzları biraz söndü.

Mira pınarın yanına diz çöktü. "Zavallı su," diye mırıldandı. "Yardıma ihtiyacın var, değil mi?" Geyik nazıkçe yeri eşeleyerek ona bir yığın yaprak gösterdi. Mira anladı. Kollarını sıvadı ve sıırıslıklam yaprakları avuçlamaya başladı. Su ellerinde soğuktu ama aldırmadı. Pınarı yeniden mutlu etmek istiyordu.

Mira alıřırken sudan minik bir yaratık yükseldi. Bir ay fincanından büyük deęildi; yarı saydam mavi bir gövdesi ve kocaman yuvarlak gümüş gözleri vardı. Damla şeklindeki başında üç küçük nilüferden bir ta vardı. "Ben pınar ruhuyum," dedi, fokurdayan bir dere gibi bir sesle. "Bana yardım ettięin için teşekkür ederim."

Ruhun yaprak gibi kanatları zayıfça çırpındı. "Pınar günlerdir tıkalı," diye açıkladı. "Su akamayınca ben soluklaşıyorum." Mira içinde bir acıma hissetti. "Birlikte düzelterceğiz," diye söz verdi. Peri geyik öne çıktı ve gümüş toynaklarıyla daha fazla kalıntıyı nazikçe dışarı süpürdü. Mira dalları ve eski yaprakları tek tek çekip çıkardı.

İş zordu ama Mira pes etmedi. Pınarı temizlerken küçük bir melodi mırıldandı. Geyiğin parlayan boynuzları suya sıcak bir ışık tutuyordu. Pınar ruhu yakınlarda süzülüyor, her avuçla biraz daha parlıyordu. Mira'nın çantası kısa sürede sırlıklam yapraklarla doldu ama aldırmadı. Yardım etmekten keyif alıyordu.

Sonra Mira pınara akmaya çalışan küçük, berrak bir derenin büyük bir dal tarafından engellendiğini fark etti. "Sorun bu!" diye bağırdı. Çekti, asıldı ama dal sıkışmıştı. Peri geyik yaklaştı ve parlayan boynuzlarıyla dala hafifçe dürttü. Yumuşak bir çatırtıyla dal gevşedi ve dere serbestçe aktı!

Pınara taze su doldu ve donuk gri gölcük dönmeye ve berraklaşmaya başladı. Pınar ruhu havada döndü, gövdesi sevinçle soluk yeşil parladı. "Başardın!" diye şarkı söyledi. Peri geyiğin boynuzları parlak turkuaz alevlendi ve toynaklarını yere vurarak her yere ışıltılar saçtı. Mira, suyun güneş ışığında elmas gibi parlamasına güldü.

Pınar fokurdayarak yükseldi, temiz ve berrak. Pınar ruhunun gümüş gözleri parladı. "Teşekkür ederim, Mira," dedi. "Sen ve peri geyik evimi kurtardınız." Mira içinde sıcak bir ışık hissetti. Küçük ellerin bile büyük bir fark yaratabileceğini anladı. Geyik ona nazikçe burnunu sürttü ve o da geyiğin yumuşak boynuna sarıldı. "Yardım edebildiğim için mutluyum," diye fısıldadı.

Peri geyik Mira'yı ormanın içinden geri götürdü. Pınar ruhu parıldayan gölcüğünden el sallayarak veda etti. Mira'nın çantası artık boştu ama kalbi doluydu. Doğanın harikalarla dolu olduğunu ve büyük ya da küçük her canlının ilgimize ihtiyacı olduğunu öğrenmişti. Geyiğin boynuzları yumuşakça parlayarak eve giden yolu aydınlattı.

Ormanın kenarında peri geyik durdu. Başını eğdi ve boynundaki çiçek çelengi ışıldadı. "Unutma," der gibiydi, "vahşi yerler değerlidir." Mira başını salladı. "Onları koruyacağım," diye söz verdi. Son bir ışıltıyla geyik döndü ve ağaçların arasında kayboldu; Mira'ya kalbi büyüyle dolu kaldı.

Mira eve seke seke yürüdü. Sarı yağmur çizmeleri su birikintilerinde sıçradı ve yaprak yeşili kurdelesı esintide dalgalandı. Arkadaşlarına peri geyiği ve orman pınarını anlatmak için sabırsızlanıyordu. O günden sonra ormana sık sık gitti, her zaman yardıma hazırды. Çünkü doğanın harikalarının korunmayı hak ettiğini ve küçük ellerin bile bir fark yaratabileceğini biliyordu.